

[Statsministeren.]

mende 14 dage, men jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i min redegørelse i middags: regeringen vil ikke tøve med at stille de forslag til sikring af en samfundsøkonomisk balance, som vi efter disse forhandlinger anser for nødvendige. Der bliver ikke brug for en forgæves appel til regeringen om at turde gøre det, der anses for nødvendigt. Det er vor absolutte hensigt, at denne regerings omdømme i hvert fald skal være, at hvad den anser for nødvendigt, det tør den også gøre. Det er vor absolutte hensigt, at omdømmet skal blive netop sådan.

Finansministeren (Poul Møller): Flere af de ærede ordførere har stillet spørgsmål vedrørende den statsfinansielle stilling og vedrørende regeringens planer om afgifts- og skattelovgivning og anden indtægtslovgivning i fremtiden. Når man har hørt på disse debatter her i de seneste dage, den sidste uges tid, tænker man jo tit på, at vi indtil i dag kun haft 13 dage til at regere landet i, og alligevel forlanger man, at vi skal give klar besked om ethvert spørgsmål. Det er dog givet, og jeg tror, alle mennesker vil forstå, at en ny regering må have krav på at kunne tænke sig om og overveje problemerne. Vi har i dag det første udspil i en lang række af økonomiske og finansielle udspil, som det bliver nødvendigt at fremføre fra denne regerings side, og jeg synes, det er helt forståeligt, at vi nu må have en pause, inden vi også kan fortælle, hvor de skatter skal ligge, som må opkræves.

Man har sagt: hvorfor kan vi ikke få at vide, hvordan de 400 mill. kr. skal hvile på befolkningen? Vi er gået i spidsen med statsbesparelser, vi er gået i spidsen med prisindgreb. Disse statsbesparelser, som man har talt om, dem regner jeg med at kunne give finansudvalget en redegørelse for tirsdag eftermiddag. De vil andrage i alt 600 mill. kr., og jeg vil gerne sige til det høje ting, at jeg tror, det simpelt hen er nødvendigt, at vi i modsætning til tidligere anvender også dette middel i den økonomiske politik. Jeg tror, at tidligere finansministre må erkende, at det egentlig slet ikke er så dårligt præsteret at nå frem til et konkret besparelsestal på 600 mill. kr. på 13 dage; det har dog i hvert fald været lønnen værd — som vi jo ikke engang har

fået for denne måned. Derfor glæder jeg mig altså til at gå i finansudvalget og fremlægge disse tal på tirsdag.

Jeg har i dag givet finansudvalget en redegørelse ved et samråd i det høje udvalg om de 800 mill. kr., som statens udgifter er steget med efter finanslovsforslagets fremsættelse i det høje folketing i slutningen af november. Jeg vil gerne her sige til tinget, at hovedpunktet er naturligvis, hvis der intet sker med hensyn til dyrtidens udvikling, at statens udgifter til lønninger og sociale pensioner stiger med 450 mill. kr. ud over det budgetterede. Dette er der ikke skaffet dækning for i den pris- og lønreserve på 1.900 mill. kr., der er på finanslovsforslaget.

Dernæst kommer 150 mill. kr. i almindelige devalueringssomkostninger, som staten må betale; forøgelse af bidraget til NATO, til Forenede Nationer, til en række af Forenede Nationers hjælpeorganisationer, til de danske ambassader i udlandet, til tjenesterejser, til andre rejser, der skal foretages på statens regning, til dagpenge i udlandet og en mængde andre ting. Det løber op til 150 mill. kr. inkl. de prisstigninger, som staten rammes af på brændselsindkøb og andet, som går ind i statens forbrug.

Dertil kommer, at vi ved, at mange kommuner i de dårligt stillede områder i dag ikke kan klare sig, og at der i folketingets skatteudvalg, før folketingsvalget blev udskrevet, blev givet tilsagn om en ekstra støtte til de dårligst stillede kommuner. Og endelig er der landbrugets devalueringstab, som jo også skal dækkes ind. Disse tal giver altså i alt 800 mill. kr., idet naturligvis det sidste tal indtil dato er en ukendt faktor, og derfor er der ingen, der vil være i stand til at redegøre for dette tals størrelse eller bør redegøre for dette tals størrelse her i det høje ting, så længe forhandlingerne står på.

Med hensyn til de indtægtsstigninger, staten skal have, har vi i regeringens erklæring sagt, at vi skal have 400 mill. kr. ud over de offentlige besparelser på 600 mill. kr. Får vi det, vil vi genskabe et beskedent, men også kun et beskedent, overskud på statsfinanserne.

Men spørgsmålet om, hvorfor forslagene ikke er der i dag, vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning om. Disse forslag er der